

1. До всички Бургас.
2. Димит
Всичко за
Съобщение!
30.04.2026

От:

Ч Г Г

гр. Бургас,

тел:

ел. поща:

ДО

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БУРГАС

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БУРГАС

ПОСТОЯННИТЕ КОМИСИИ ПРИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БУРГАС

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на основание чл. 107, ал. 3 от Административно процесуалния кодекс

ОТНОСНО: Отмяна на нищожни разпоредби от Правилника за организацията и дейността на Общинско предприятие „Международен младежки културен център“, приет с Решение по т. 16 от протокол № 10/2024 г. на Общински съвет – Бургас

В качеството си на гражданин и на основание чл. 107, ал. 3 от Административно процесуалния кодекс (АПК), след извършен пълен правен преглед на Правилника за организацията и дейността на Общинско предприятие „Международен младежки културен център“ (наричан по-долу „Правилника“), установявам наличието на незаконосъобразни и нищожни разпоредби, които следва да бъдат отменени по реда на Закона за нормативните актове (ЗНА) и АПК.

I. АРГУМЕНТАЦИЯ

Анализът на Правилника сочи, че разпоредбите на чл. 17, т. 4 и т. 5 от същия са приети при липса на материална компетентност и в пряко противоречие с императивни норми на нормативни актове от по-висока степен, което ги прави нищожни.

1. Относно нищожността на чл. 17, т. 5 от Правилника

Разпоредбата на чл. 17, т. 5 от Правилника гласи, че предприятието „осъществява изпълнението на заповедите за изземване на

предоставените му за управление недвижими имоти - общинска собственост, които се владеят или държат без правно основание от трети лица, не се използват по предназначение или необходимостта от тях е отпаднала“.

Тази норма е нищожна като приета при пълна липса на материална компетентност и в нарушение на чл. 15, ал. 1 от ЗНА. Съгласно чл. 52, ал. 1 от Закона за общинската собственост (ЗОС), общинското предприятие е специализирано звено на общината, финансирано от общинския бюджет, но не и административен орган, овластен с принудителни правомощия. Процедурата по изземване на общински имоти е изрично и изчерпателно уредена в чл. 65 от ЗОС. Съгласно ал. 1 на същата разпоредба, изземването се извършва въз основа на заповед на кмета на общината. Съгласно ал. 3, заповедта се изпълнява по административен ред със съдействието на полицията.

Законът не предвижда възможност за делегиране на правомощия по принудително изпълнение на заповеди за изземване на общинско предприятие. Като възлага на предприятието изпълнителни функции, запазени от закона за други органи, Общинският съвет е излязъл извън рамките на своята нормотворческа компетентност по чл. 52, ал. 4 от ЗОС, която се ограничава до определяне на правата и задълженията на предприятието *по отношение на предоставеното му общинско имущество*, а не до трансформирането му в орган по принудително изпълнение. Порокът е съществен и води до нищожност на разпоредбата на основание чл. 146, т. 1 от АПК. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд, съгласно която делегиране на правомощия, които законът изрично възлага на определен орган, е недопустимо и води до нищожност на акта (вж. Решение № 10907 от 09.11.2023 г. по адм.д. 5491/2023 на ВАС).

2. Относно нищожността на чл. 17, т. 4 от Правилника

Разпоредбата на чл. 17, т. 4 от Правилника предвижда, че предприятието *„подготвя пълната документация, ведно със съответните действия за прекратяване или разваляне на сключените договори за предоставените му за управление имоти“.*

Тази норма също е нищожна. Макар предприятието да може да

осъществява подготвителни и контролни функции, то не може да извършва „съответните действия за прекратяване или разваляне“ на договори.

Тези действия са изрично регламентирани в чл. 15 от ЗОС и са в изключителната компетентност на кмета на общината (прекратяване със заповед при определени хипотези) или на съда (разваляне по общия исков ред съгласно Закона за задълженията и договорите).

Възлагането на подобни правни действия на общинското предприятие представлява преуреждане на законово установена материя и отново излиза извън пределите на компетентността на общинския съвет по чл. 52, ал. 4 от ЗОС. Налице е противоречие с материално правни разпоредби от по-висок ранг (чл. 15, ал. 3 и 4 от ЗОС), което е основание за отмяна по чл. 146, т. 4 от АПК, а доколкото се засяга и компетентността – и за нищожност по чл. 146, т. 1 от АПК (вж. Решение № 505 от 14.01.2019 г. по адм.д. 6282/2017 на ВАС).

Приемането на подзаконов нормативен акт в противоречие с нормативен акт от по-висока степен е нарушение на основен принцип на правовата държава, закрепен в чл. 15, ал. 1 от ЗНА. Съответствието с правото на Европейския съюз, макар и да не е пряко засегнато, е също задължителен елемент от нормотворческия процес съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗНА и чл. 28, ал. 2, т. 5 от ЗНА.

II. ИСКАНЕ

Предвид изложените аргументи и на основание чл. 118 от АПК, във връзка с чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 11, ал. 1 от ЗНА, правя следното

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

Общински съвет – Бургас да упражни правомощията си и да изпълни задълженията си, произтичащи от закона, като:

1. Отмени като нищожни разпоредбите на чл. 17, т. 4 и чл. 17, т. 5 от Правилника за организацията и дейността на Общинско предприятие „Международен младежки културен център“.
2. Открие процедура по изменение/отмяна на посочените незаконосъобразни норми чрез внасяне на докладна записка от компетентен орган и публикуване на проекта за изменение на

Правилника за обществено обсъждане, съгласно изискванията на чл. 26 от ЗНА.

3. Настоящото предложение да бъде разгледано от компетентните постоянни комисии на Общинския съвет съгласно чл. 49, ал. 3 от ЗМСМА.
4. Да ми бъде изпратен изричен писмен отговор по съществуващото на настоящото предложение на посочената електронна поща.
5. Да бъда уведомен за постановеното по настоящото предложение решение в законоустановения 7-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от АПК, като съобщаването бъде извършено по електронен път. Съгласно константната съдебна практика, надлежното съобщаване на акта е задължително процесуално действие, чието нередовно извършване не поражда предвидените в закона правни последици (вж. Определение № 1508 от 08.02.2024 г. по ч.адм.д. 870/2024 на ВАС).

При липса на произнасяне в двумесечния срок по чл. 118, ал. 1 от АПК, си запазвам правото да оспоря бездействието на административния орган пред компетентния административен съд по реда на чл. 256 от АПК.

Дата: 29.04.2026 г.

С уважение,

Ч Г